

הגליון מוקדש לרפואה לישועה ולהצלחה בכל העניינים:
פבל ניסים בן מרינה
יוסף בן אלישבע הדסה
לדיווג העגן: נתנאל הקקן בן סיגל

כניסת שבת	18:38	יציאת שבת	19:28	רבינו תם
ירושלים (לנתיבים 40 דק' 18:18)	18:36	תל אביב	19:25	20:11
חיפה	18:37		19:27	20:13
באר שבע	18:37		19:26	20:12

גיליון מרבני בית המדרש "דורשי ה'" בנושאות מורנו הגאון הרכ יחזקאל צמח שליט"א תלמידו של הגאון הינוקא רבינו שלמה יהודה בארי שליט"א

מאמר הרב

מאת הגר"י צמח שליט"א

ארמונו של המלך

ערוך על פי שיעורו של מו"ר גאון ישראל שליט"א, מחדש אלול תשע"ב.

את הכלים לכל ימי השנה להתקיים ולפעול בעולם הזה. כמו שיוסף הצדיק ביום זה יצא מבית האסורים ונתעלה ממצב של עבד עברי בתוך הכור, אל דרגת מושל ומשנה למלך, כך כל יהודי יכול להתחדש ביום הזה, ולשנות את שאיפת חייו וכל רצונותיו, ומעתה לקום ולעשות כל שביכולתו בשביל בית המקדש, ולשם כך לפעול כל פעולותיו, בתורתו וכתפילתו כאכילתו וכשירתו ובכל עסקיו.

כי אם יקדיש עיתות חמנים לשים שכל ותבונה, כיצד יכול הוא להכין ולסלול את הדרך כדי שמלך מלכי המלכים יוכל להתגלות בעולם כמלך, בוודאי שימצא חלקים נפלאים השייכים דווקא לו, שבהם יוכל להביא לידי גילוי מלכות ה', ואז יתחדש בשעת התקיעות ויצא מעבודת לחירות ומאפילה לאור גדול. וכשישלים את חלקו המוטל עליו, יטול שכר בכל.

כי הבחירה היא ביד האדם עצמו, שאם בוחר בחיפוש טובת עצמו כדרכו של היצר הרע, אזי מחליש את כח מלכות דקדושה, והולך ונופל בעצמו ונעשה כמו עבד, אך אם הוא בוחר בהשקטת הרצון האנוכי, וקם להדמות ליוצרו ובוראו יתברך שברא את העולם אך ורק בשביל לתת ולהיטיב, ולהכין הכל אל הטובה האמיתית והנצחית - שהיא שידע כל פעול שה' פעל אותו, ויבין כל יצוד שה' ייצר אותו, וכולם יכרעו ברכך לפניו יתברך, ויבקשו את מלכותו ואוד פניו, וישמחו עימו במלכותו ויודו ויפארו לשמו תמיד, אזי כך הוא עצמו ראוי לגדולה ומלוכה, כי כל ישראל בני מלכים, שלכולם יש חלק במלכות ה', והכבוד והגדולה והטובה השלימה שלהם תהיה כאשר הם בעצמם יחפצו בכבוד והמלכות של הבורא ב"ה.

בראש השנה צריך להיות בשמחה גדולה, בשתיקה, וכיישוב הדעת, במחשבות האחרונות ברחמים האין סופיים של ה' יתברך, ולשמוח ביום זה מאד, על החלק שזכינו אנו עם קדושו, לעשות ולפעול תמיד למען מלכותו. ועלינו להודות ולשבח לה' יתברך על החסד הגדול שעושה עימנו, שהגם שלא חפצנו במלכותו כראוי, הוא מקיים אותנו ברחמים גמורים, ובאהבת אמת, וממתין לנו עד שנחכם להבין מעצמינו ולעמוד על שורש הדברים.

עצם הידיעה והמחשבה של האמת הזו, היא כבר המלכת ה' בעולמו ותחילת השיבה אל הבורא יתברך. ואחרי שישמח בעצם הידיעה, יוכל להמשיך ולהתבונן בדרך זו, עד שההכנה תיעשה אצלו מוחשית, ויעבוד את בוראו באמת ובתמים, בשביל כבוד מלכותו, כעת שהוא יודע את סוד האהבה של הבורא, שאין לו נחת רוח רק לשמוח יחד עימו בגילוי מלכותו, כאשר אנו חלק ממלכותו.

ראש השנה הוא היום שכולל את כל ימות השנה, והוא יום של חידוש מלכות ה', וה' יתברך בחסדו הגדול מחדש בו את עולמו, ומקרב אליו את עמו ישראל חוכר אותם לטובה, ושומע את קול תרועתם ביום זה ברחמים, ומוציא לאור את משפטם לחיים טובים. ביום זה נופל אימתה ופחד ככל העולמות, האם הכורא ימשיך לזות קיום לעולם, גם כשנה זו, שעדיין בני העולם לא בקשו את מלכותו ונתנו תוקף ועוז למלכות הרשעה, אותם בני האדם שהם זכו למתנה הגדולה ביותר, שהיא רגעי החיים בעולם המעשה, שהבחירה מונחת לפניהם ומסורה בידם מכל הברואים כולם, ורק הם יכולים לזכות להכין את הדרך ולכונן את ארמון המלוכה שלו - כרגע אחד אמיתי של ביקוש מלכותו בכל לב. ובכל שנה ושנה ה' יתברך עושה חסד עצום לאין קץ, ונותן לכולם להתקיים ולהתגלות בעולם, על אף שמלכותו וכבודו נעלמים ומכוסים, מבלי דורש ומבקש.

ועל זאת צריכים להתבונן בימים הנוראים, על עוצם הפלא והחסד הגדול שה' יתברך עושה עימנו בכל שנה ושנה, ומאריך אפים עמנו עד שנחכם להבין מעצמינו שלפי האמת אין זכות קיום לדבר שלא מתגלה בו כבוד ה' ומלכותו, וכיחיד לבעל בחירה שלא נאמן למלא את התפקיד המטרה של הבראה שלשמים נברא על ידי הבורא ב"ה בעולם המעשה, שיהיה שליח להכשיר ולהכין את הדרך אל מקדש ה'.

ובאהבת ה' יתברך אלינו, נתן בידינו מצוות תקיעת שופר, שיש בה חק קבוע של המלכת הבורא בכל שנה ושנה, והיא חלק מהכנת הכתר העליון ובניית בית המקדש, והכל יצטרף יחד לעתיד לכא בעת שתושלם המלאכה.

אמנם האדם הזוכה לעשות נחת רוח ליוצרו ביום הזה, הוא מי שבכלל "העם יודעי תרועה", שניגש לשמוע קול תרועת השופר מתוך הסכמה גמורה שגמר בדעתו לקום ולהקדיש את כל חייו למען מלכותו של מלכו ואלהיו, שמחבב אותו כבן יחיד, ומסר בידו לכבד תיקון כל הברואים והעולמות כולם, וברשותו לכבד נמצאת האפשרות להכין את ארמון המלוכה עם הכתר של מלך מלכי המלכים ב"ה.

ראש השנה הוא היום העיקרי של כל השנה, בו נבנה ומשתכלל ה'דעת', ובו ממעטין כדיבור, כדוגמת השופר שהוא קול בלי דיבור, ומתייחדין בביקוש אמיתי של מילוי חובת האדם בעולמו, להיות אותו בן יקיר שמחכים להבין את גודל החיבה שלו לפני בוראו, כבנו יחידו של המלך, שכולם תלויים בו, וכעת ביום זה הוא מתאחד ברצון הזה, וכפי מידת דעתו ורצונו כזה, כך מקבל

פניני דרך-ראשית השנה

מאת הרב ישראל משה שליט"א
ערוכים ע"פ שיעוריו של מו"ר גאון ישראל
הינוקא שליט"א

א. ראש השנה הוא הראשית של הכל וההתחלה של כל ההתחלות, וה' יתברך נתן יום זה לעמו בית ישראל, שיתחדשו בו להיות בריה חדישה, ויתהפכו חייהם לטובה ולברכה.

ב. בראש השנה מתגלים רחמים עליונים מאד, שהגם שכני האדם לא ממליכים את ה', הוא יתברך מחייה אותם מחדש, ונותן להם טובות כלי גבול. ולכן דוקא מי שרואה עצמו רחוק ורוד למטה למטה, יכול כיום זה לקום ולהיות קרוב ביותר, כי ראש השנה הוא זמן קדוש וגבוה מאד שיש בו חיבור בין הסוף לבין הראש, וההתחלה היא מהמקום של הסוף, ובמקום כזה יכול לבא הקץ לכל החושך, והתעוררות האור והגאולה, כמו שהיה בראשית הבריאה, וכמו שבראש השנה נפסק שעבוד מצרים.

ג. המחשבה בראש השנה היא, לחשוב שכעת נולד מחדש, ועליו לבנות ולייסד ביום זה את הראשית של כל הימים בקדושת המחשבה ובדעת אמת. ולכן בימי ראש השנה יותר מכל ימות השנה צריך להרכות בתפילה ותורה, ולמעט דביבור ולהשמר מכל מחשבת הבל.

ד. מיתוק כל צרה הוא על ידי המחשבה, ובפרט בראש השנה צריך לסלק כל המחשבות של קשיים וגזירות וכדומה, וכל שכן שיש להשמר ממחשבת היצר שאולי יש איזה חוסר רחמים במשפט, ומהדגשה כל שהיא של טרוניא כלפי שמיא. אלא לידע שמדותיו של ה' יתברך הם רחמים גמורים, וה' יתברך סובל כל העולם כולו ומאריך אפו עד שנזכה לתיקון ולגאולה השלימה.

ה. ככל חודש אלול הוא הזמן לתפילה שה' יתברך שיטהר לנו הדעת והמחשבה בימים הקדושים של ראש השנה, ושנזכה להתחדש בהם כראוי.

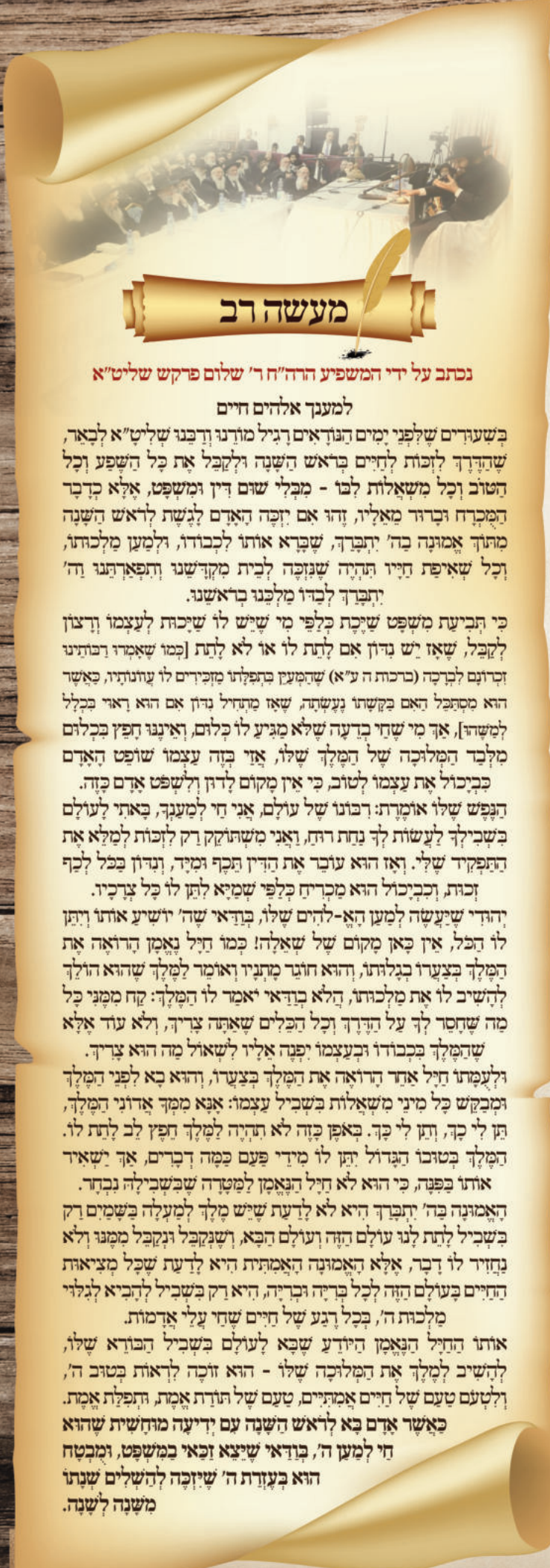
ו. ציוונו ה' יתברך בתורתו הקדושה לקיים ביום זה מצוות שמחה וכבוד ועונג, כי ביום זה שהוא שורש כל השנה כולה, צריך מאד להיות בשמחה, ולהיות שרוי במנוחה ויישוב הדעת, מבלי שום יגון ודאגה, ולשמור על קדושת המחשבה, להיות רבוק בה' יתברך.

ז. הקדמונים הנחינו לאכול ביום זה דברי מתיקה, ולא מאכלים חמוצים וחריפים וכו', כדי שכל אדם יחשוב בהם טוב ואך ורק טוב, ויהיה מבלי שום צער ועצב או מחשבת כעס. וכל שכן שלא ידבר בהם מעניינים המצערם את האדם.

ח. ראוי לעשות מחאה וביטול לכל המחשבות הזרות והפגומות, ונכון מאד לקרוא עם כניסת היום של ראש השנה, מסירת מודעה וגילוי דעת [הנוסח של הבן איש חי, שנרפס בכמה סידורים לפני תפילת שחרית], ולאומרו גם בכוקר, וכן לפנות ערב, בכדי לחקוק בדעתו בתחילת שנה ענין קבלת עול מלכות שמים, וייחוד כל מעשיו לשמו יתברך, ולהקדים מחאה וביטול לכל דבר שאינו כפי רצונו של ה' יתברך.

ט. ימי ראש השנה אינם ימי דין ומשפט סתם, אלא ימי קרבה לה' יתברך, שזוכים להתקרב ולעמוד לפני המלך הגדול. וזה חסד גדול שעשה עמנו ה' יתברך, שככל שנה יהיה לנו יום קרבה מיוחד להתקרב אליו יתברך.

י. המשפט ביום זה, אף שהוא דין, הוא רחמים גמורים לכל אחד ואחד, כי ה' יתברך בעצמו לבד יושב על הכסא, והן ושופט כל אחד ואחד בפני עצמו, ואלו הם רחמים גמורים שאדם יכול להישען עליהם בימי ראש השנה, על ידי שיכיר בעצמו שאין בו שום דבר, ועינו תלויות רק לרחמי חסדיו ה' יתברך שביום הזה מחדש את קיום הבריאה כרוכ רחמיו וחסדיו, ומגיע לפני ה' בהכנעה וביטול אליו כ'אין', ומחשבתו קשורה היטב ברחמים הגמורים האין סופיים שלו יתברך.

מעשה רב

נכתב על ידי המשפיע הרה"ח ר' שלום פרקש שליט"א

למענך אלהים חיים

בשעורים שלפני ימים הנודאים רגיל מודנו ודבנו שליט"א לכאר, שהדרך לזכות לחיים בראש השנה ולקבל את כל השפע וכל הטוב וכל משאלות לבו - מבלי שום דין ומשפט, אלא כדבר המכרח וברור מאליו, זהו אם זוכה האדם לגשת לראש השנה מתוך אמונה בה' יתברך, שפרא אותו לכבודו, ולמען מלכותו, וכל שאיפת חייו תהיה שנוקב לבית מקדשנו ותפארתנו וה' יתברך לכרו מלכנו בראשנו.

כי תביעת משפט שיכת כלפי מי שיש לו שיכת לעצמו ורצון לקבל, שאז יש גרון אם לתת לו או לא לתת [כמו שאמר רבותנו זכרונם לברכה (ברכות ה"א) שהמעט בתפלתו מזכירם לו עונותיו, כאשר הוא מסתכל האם בקשתו נעשתה, שאז מתחיל גרון אם הוא ראו בכלל למשהו], אך מי שחי בדעה שלא מגיע לו כלום, ואינו חפץ בכלום מלבד המלוכה של המלך שלו, אזי כזה עצמו שופט האדם כביכול את עצמו לטוב, כי אין מקום לדון ולשפט אדם כזה.

הנפש שלו אומרת: רבוננו של עולם, אני חי למענך, באתי לעולם בשבילך לעשות לך נחת רוח, ואני משתוקק רק לזכות למלא את התפקיד שלי. ואז הוא עובר את הדין תכף ומיד, וגרון בכל לכף זכות, וכביכול הוא מכריח כלפי שמיא לתן לו כל צרכיו.

יהודי שיעשה למען הא-להים שלו, בודאי שה' יושע אותו ויתן לו הכל, אין כאן מקום של שאלה! כמו חיל נאמן הרואה את המלך בצערו בגלותו, והוא חוגר מתניו ואומר למלך שהוא הולך להשיב לו את מלכותו, הלא בודאי יאמר לו המלך: קח ממני כל מה שחסר לך על הדרך וכל הכלים שאאתה צריך, ולא עוד אלא שהמלך בכבודו ובעצמו יפנה אליו לשאול מה הוא צריך.

ולעמיתו חיל אחר הרואה את המלך בצערו, והוא בא לפני המלך ומבקש כל מיני משאלות בשביל עצמו: אבא ממך אדוני המלך, תן לי כד, ותן לי כד. באופן כזה לא תהיה למלך חפץ לב לתת לו. המלך בטובו הגדול יתן לו מידי פעם כמה דברים, אך ישאר אותו בפנה, כי הוא לא חיל הנאמן למטרה שבשבילה נבחר.

האמונה בה' יתברך היא לא לדעת שיש מלך למעלה בשמים רק בשביל לתת לנו עולם הזה ועולם הבא, ושנקבל ונקבל ממנו ולא נחזור לו דבר, אלא האמונה האמתית היא לדעת שכל מציאות החיים בעולם הזה לכל בריה ובריה, היא רק בשביל להביא לגלוי מלכות ה', בכל רגע של חיים שחי עלי אדמות.

אחת התחיל הנאמן היודע שצא לעולם בשביל הבודא שלו, להשיב למלך את המלוכה שלו - הוא זוכה לראות בטוב ה', ולטעם טעם של חיים אמתיים, טעם של תורת אמת, ותפלת אמת.

כאשר אדם בא לראש השנה עם ידיעה מוחשית שהוא חי למען ה', בודאי שיצא זכאי במשפט, ומבטח הוא בעזרת ה' שיזכה להשלים שנתו משנה לשנה.